

Sygn. akt III Cz 552/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz

SR (del.) Sławomir Łabuz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 czerwca 2018 r. w G.

sprawy z powództwa W. G. (1)

przeciwko B. G. (1) (G.)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 19 stycznia 2018 r., sygn. akt IV RC 404/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Sławomir Łabuz SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 552/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 19 01 2018r. oddalił wniosek pozwanego B. G. (1) o zmianę postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia poprzez zobowiązanie go do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb materialnych małoletniej powódki, w tym do zobowiązania go do pokrywania wszelkich wydatków związanych z edukacją małoletniej, zakupem jej ubioru, obuwia, kosmetyków, pokrycia kosztów leczenia, w tym również wizyt ortodontycznych oraz finansowania wakacyjnych obozów.

W motywach orzeczenia Sąd pierwszej instancji stwierdził, że nie dopatrywał się zmiany, która warunkowałaby modyfikacją wcześniej wydanego orzeczenia w przedmiocie zabezpieczenia.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany B. G. (2)**, w części oddalającej wniosek, w zakresie zobowiązującym pozwanego do uiszczenia alimentów w wysokości przekraczającej 200 zł miesięcznie. Wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie zmiany wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Zarzucał popełnienie błędu w ustaleniach faktycznych odnośnie nielożenia przez pozwanego na mieszkanie, w którym mieszka małoletnia, przyjęcia

że zaprzestanie alimentowania córki w sposób rzeczowy wynika z czasowego pojęcia pracy za granicą przez pozwanego a nie z celowego działania matki powódki, nieuwzględnienia możliwości finansowych pozwanego przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego.

W uzasadnieniu zażalenia między innym podnosił, iż ponosi opłaty za mieszkanie, w którym mieszka małoletnia wraz z matką. Wskazał także, iż matka małoletniej uchyla się przed podjęciem pracy i dąży do uzyskania zasądzenia alimentów w formie pieniężnej.

W odpowiedzi na zażalenie **powódka W. G. (2)** wносиła o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do regulacji art. 753 § 1 k.p.c. udzielenie zabezpieczenia jest wyłącznie uzależnione od uprawdopodobnienia roszczenia, co w realiach niniejszej sprawy oznacza, iż powód zobowiązany jest do uprawdopodobnienia, iż od czasu wydania orzeczenia zabezpieczającego (od dnia 24 08 2017r.) nastąpiła taka zmiana sytuacji rodzinnej i majątkowej stron, która powoduje, iż zachodzi potrzeba zmiany orzeczenia.

Pozwany we wniosku o zmianę zabezpieczenia powództwa oraz w zażaleniu przede wszystkim wskazuje, iż otrzymywane przez matkę powódki alimenty, będą przeznaczane na jej własne potrzeby, a nie małoletniej.

Okoliczność ta nie została przez pozwanego w żaden sposób uprawdopodobniona.

Pozwany podjął pracę za granicą i nie utrzymuje stałego kontaktu z małoletnią. Nie sposób zatem uznać, na obecnym etapie postępowania, iż będzie mógł w sposób rzeczowy zabezpieczać potrzeby małoletniej, z którą z racji wyjazdu będzie miał ograniczony kontakt. Jednocześnie fakt ponoszenia przez pozwanego kosztów utrzymania mieszkania, w który przebywa matka małoletniej i córka nie stanowi samodzielnej przesłanki do zmiany orzeczenia w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego. Orzeczone w postanowieniu z dnia 24 08 2017r. kwota zabezpieczenia (400 zł) nie jest wygórowana i jest w zasięgu możliwości zarobkowych pozwanego. Nie zmieniła się także sytuacja finansowa powódki.

W tej sytuacji w materiale sprawy nie uprawdopodobniono, że nastąpiła wskazana na wstępie zmiana uzasadniająca uwzględnienie wniosku, a to czyni wniosek powoda o zmianę zabezpieczenia nieuzasadnionym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu. przez co zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. i jako takie z mocy zawartej w nim regulacji podlegało ono oddaleniu.

R. zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Sławomir Łabuz SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz